

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8710205949
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8710205949.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a sudcov JUDr. Viery Kandrikovej a JUDr. Michala Boroňa v právnej veci žalobkyne: J. E., rod. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, Y., zast. AK JUDr. Budzikova & JUDr. Dachová, s.r.o., Nám. sv. Egídia 41/95, Poprad proti žalovanej: D. Y., rod. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, Y., zast. JUDr. Ing. Marcela Martinkovičová, advokátka so sídlom Nám. sv. Egídia 95, 058 01 Poprad, IČO: 50 672 720, o určenie priebehu hraníc s prísl., o odvolaní žalobkyne a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 9C/108/2010-372 zo dňa 07.01.2020 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje výrok I. rozsudku.

Odmieťa odvolanie žalovanej proti výroku II. rozsudku.

Mení rozsudok vo výroku III. rozsudku tak, že priznáva žalobkyni nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanej v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol nasledovne:

Ukladá žalovanej povinnosť posunúť oplotenie svojho pozemku na hranicu pozemkov pre KN-C XXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 51 m² v k. ú. Y. zapísanej na LV č. XXXX na Okresnom úrade, odbor katastrálny E. a parc. KN-C XXX/X - záhrady o výmere 600 m² v k. ú. Y. zapísanej na LV č. XXX na Okresnom úrade, odbor katastrálny E. tak, aby táto prechádzala bodmi XXX-X, XX, XX, XX, XX, XX, X určených vytyčovacím náčrtom č. X zo dňa 14.11.2008, vyhotovených M.. J. U. spoločnosťou C. E. s.r.o. v súlade s Protokolom o vytýčení hranice pozemku zo dňa 14.11.2008, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť tohto rozsudku.

Nárok na zaplatenie sumy 502,80 eur s 9 % p. a úrokom z omeškania do zaplatenia vylučuje na samostatné konanie.

Stranám sporu náhradu trov konania nepriznáva.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 126 ods. 1 OZ, článkom 6 ods. 1, 2, článkom 8, § 150 CSP.

3. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že spornou otázkou v konaní bola hranica medzi pozemkami vo vlastníctve žalobkyne a žalovanej. Hranica pozemku je jeden z najdôležitejších údajov spomedzi právnych skutočností. Neodborné a nepresné vytýčenie hraníc pozemkov, prípadne svojvoľné posunutie znakov určujúcich v teréne lomové body hraníc, často vedie k dlhotrvajúcim susedským sporom. Účelom riadneho vytýčenia pozemku je snaha vlastníka pozemku o vytýčenie priebehu hranice v existujúcej mape, avšak nezistiteľnej v teréne, resp. snaha získať kvalifikovaný podklad na vyznačenie priebehu hranice pozemku. Vytýčenie hranice nemá konštitutívny účinok, má len deklaratórny charakter.

Žalobkyňa preukázala v konaní svoj nárok vytyčovacím náčrtom M. J. U. spoločnosti C. E. s.r.o. to, že je hranica pozemku iná a oplotenie je dôvodné posunúť v intenciách rozhodnutia súdu. Tieto závery vytyčovacieho náčrtu potvrdil aj znalec v konaní M.. G. C. a zároveň sa vyjadril aj k nesprávnemu postupu M. Y.. Po kontrolnom znaleckom posudku M.. O. X. znova súd prvej inštancie konštatoval, že vytyčenie hraničnej čiary na podklade vytyčovacieho návrhu č. XX/XXXX zo 14.11.2008 je správne. Bod č. X očíslovaný vo vytyčovacom náčrte je zároveň druhým lomovým bodom na hranici parciel č. XXX/X a XXX/X, ktorý je v teréne totožný s bodom č. XXX-XX len s tým rozdielom, že bod č. X je v D. a bod č. XXX-XX je v H.. V kontrolnom znaleckom posudku znalec konštatuje, že po porovnaní prílohy znaleckého posudku M.. G. C. ide o identické súradnice číselných bodov v zmysle prílohy č. X/XXXX, v kontrolnom znaleckom posudku s prílohou č. XX/XXXX znaleckého posudku M.. G. C.. K stanovisku M.. Y. Y. znalec konštatoval, že sa riadil zrejme nekonkrétnou a nejasnou úlohou od žalovanej v tom, či má vytýčiť hranicu v KN medzi parcelou XXX/X a XXX/X do terénu alebo má vytýčiť hranicu do terénu podľa pôvodnej výmery parcely č. XXX/X. M.. Y. sa nakoniec rozhodol vyrobiť novú hranicu, pričom ak by vedel, že výmera je údaj odvodený, je neprípustné prispôbovať vytyčenie prvkov výmerám evidovaným v KN. Zároveň znalecký posudok hovorí o tom, že záväzným údajom je geometrické a polohové určenie nehnuteľnosti a nie výmera. Za danej dôkaznej situácie súd ustálil dôvodnosť vytyčenia hranice sporných pozemkov v zmysle návrhu žalobkyne. Nárok na náhradu škody vylúčil na samostatné konanie podľa § 166 ods. 2 CSP.

4. Výrok o trovách konania rozhodol podľa ust. § 257 CSP, a to z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Tieto videl v predmete konania, v osobitej situácii, keď obe strany sporu v priebehu konania predkladali dôkazy na preukázanie správnosti svojich tvrdení, pričom priebeh hranice je ako odborná otázka, závislá výlučne od posúdenia osoby znalej, t.j. geodeta. Preto považoval za spravodlivé, aby každá zo strán sporu znášala trovy konania, a preto stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

5. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalobkyňa, ale len vo vzťahu k výroku III., teda k náhrade trov konania. Vo svojich dôvodoch poukázala na inštitút § 257 CSP ako inštitút výnimočný, kedy súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. V danom prípade však takáto obrana, resp. záver súdu prvej inštancie neobstoja. Predmetnom sporu bol spor o hranicu a žalobkyňa uniesla dôkazné bremeno. Z toho dôvodu bolo namieste rozhodnúť tak, že úspešná strana, teda žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania voči žalovanej, ktorá nezmenila svoj postoj v priebehu celého konania a nebola ochotná akceptovať závery znaleckého dokazovania. Preto žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že prizná žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Proti rozsudku podala odvolanie žalovaná, ktorá odôvodnila odvolanie ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) Civilného sporového poriadku. Poukázala na zrušujúci rozsudok Krajského súdu v Prešove v predmetnej právnej veci z 29.11.2018. Odôvodnila svoje odvolanie tým, že bolo vykonané kontrolné znalecké dokazovanie, ale mal byť vykonaný aj výsluch strán sporu za účelom zistenia priebehu hranice v čase vyporiadania podielového spoluvlastníctva medzi stranami sporu. Odôvodnila odvolanie tým, že oba strany vedeli aký je priebeh hranice po zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva medzi žalobkyňou a žalovanou. V konaní bolo vykonané aj dokazovanie vypracovaním geometrického plánu M. T. H., ktorá mala vytýčiť hranicu a následne žalovaná na tejto hranici postavila plot s betónovými základmi. Keď žalovaná vytyčovala hranicu, k tejto bola prizvaná žalobkyňa, ale vytyčenia hranice sa nezúčastnila. Okrem toho žalovaná výstavbu plotu s betónovými základmi ohlásila aj stavebnému úradu ako drobná stavba. Pôvodná parcela bola rozdelená medzi žalobkyňu a žalovanú rovnako na dve časti a na základe rozsudku došlo k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva. Pokiaľ ide o znalecký posudok M.. O. X., ten sa nijakým spôsobom nevyporiadal s geometrickým plánom M.. T. H., aj keď to bola jeho úloha. Pokiaľ aj by nastala situácia, že žalovaná drobnú stavbu, teda oplotenie s betónovými múrikmi z časti postavila na pozemku žalobkyne, prichádza do úvahy použitie ust. § 135c ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka s tým, aby nákladné investície žalovanej neboli zbytočne marené. V tejto súvislosti aj citovala rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 22Cdo/1090/2000 a Najvyššieho súdu SR, sp. zn. CPL 59/71, R/65/1972. Pokiaľ namieta žalobkyňa správnosť priebehu hranice, potom treba v širších súvislostiach zvažovať, či nešlo o pokojné užívanie pozemkov v hraniciach daných v súčasnosti stavom podľa oplotenia, a potom či tento stav nemá prevážiť prípadnému odchýlnemu určeniu hranice. Podľa názoru žalovanej rozsudok súdu prvej inštancie nie je ani vykonateľný, pretože uložená povinnosť jej ako posunutie oplotenia nie je možná bez toho, aby nedošlo k poškodeniu celého oplotenia, pretože oplotenie žalovanej má betónové základy. Zároveň absentuje v rozhodnutí lehota, do akej by túto

povinnosť žalovaná mala splniť. Súd prvej inštancie nevysvetlil dostatočne ako dospel k svojim záverom, a to činí rozsudok aj nepreskúmateľným. Žalovaná sa domnieva, že bolo potrebné rozhodnúť aj o nároku na bezdôvodné obohatenie a nemal byť tento výrok vylúčený na samostatné konanie. Pokiaľ ide o nárok na náhradu trov konania, oplotenie žalovaná postavila v dobrej viere podľa geometrického plánu z roku 2008, a preto žaloba bola nedôvodná. Navrhla rozhodnutie súdu prvej inštancie ako nesprávne zmeniť, vyhovieť odvolaniu a priznať aj nárok na náhradu trov konania.

7. K odvolaniu žalovanej sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že v konaní boli zistené všetky podstatné skutočnosti a to, že mali sa strany sporu vyjadriť k okolnostiam stavu po rozdelení pozemku je nadbytočná. Z vypracovaného geometrického plánu M. H. vyplýva, že v popisnej časti sú jasne uvedené nové hranice, ktoré boli označené múrom, čo je dom pani E. a hranicou užívania čo znamená, že nebola stabilizovaná žiadnymi pevnými bodmi. Hranica bola vytvorená umelo a každá zo strán vlastnila polovicu podielu, pričom M. H. pozemok rozdelila na dve rovnaké časti bez stabilizácie v teréne. Ak by hranica bola stabilizovaná, žalovaná by nežiadala M. Y., aby ju vytýčil. Pritom závery M. Y. spochybnili dvaja znalci. Nevytýčil hranicu v súlade s geometrickým plánom M. H.. Geodet nesmie vytyčovacie prvky prispôsobovať výmere, nakoľko tá je odvodeným údajom. Nie je pravdou, že by žalobkyňa sa nezúčastnila vytyčovania hraníc pozemku, z vyjadrenia vlastníka susedného pozemku je zrejmé, že tam poznámka, že takéto vytýčenie nepodpísala, nesúhlasila s ním, oznámila to na obecnom úrade aj na obvodnom oddelení PZ H. Sporná hranica sa podľa i vtedy platných právnych predpisov nesmela trvalo stabilizovať, pokiaľ bola sporná, toto platí aj dodnes. Vytýčená hranica M. Y. nemôže byť v žiadnom prípade podkladom pre postavenie oplotenia, keďže tento vykonal vytýčenie nesprávne. Hranicu medzi pozemkami určil rozsudok Okresného súdu v Poprade sp. zn. 10C/120/2007, ktorého prílohou bol geometrický plán č. XXX/XXXX. Žalovaná v súvislosti s výstavbou oplotenia pri zameraní správnej hranice v teréne pochybila a oplotenie zriadila na mieste, o ktorom tvrdila, že je totožná so správnu hranicou, čo však nevyplýva ani zo záverov znaleckých posudkov a ani s vytyčovacím plánom firmy C. E. s.r.o., kde sa jasne konštatuje, že došlo k posunu oplotenia na úkor žalobkyne. Pokiaľ ide o použitie ust. § 135c Občianskeho zákonníka, táto argumentácia žalovanej nie je dôvodná. Veci boli riadne preukázané, boli zistené skutočnosti pre rozhodnutie vo veci samej a touto argumentáciou začala žalovaná až v odvolacom konaní, čo je neprípustné vzhľadom na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany. Pokiaľ ide o odôvodnenia použitia § 135c OZ, nemožnosť odstrániť oplotenie na správnu hranicu, nie je toto dôvodné. Nie je toto oplotenie v takomto formáte, že by sa nedala zrealizovať zmena v ňom, čiže s touto argumentáciou v žiadnom prípade žalobkyňa nesúhlasí. Pokiaľ ide o lehotu, tu je potrebné poukázať na to, že pokiaľ sa nedobrovoľne splní táto povinnosť určená súdom, potom nastúpi exekučné konanie, ktoré nariadi rôznym spôsobom na uspokojenie práv nepeňažné plnenie, uloží určité práce či výkony ako povinnosť zo strany žalovanej. Hranica bola stanovená už v pôvodnom konaní a k posunutiu plotu na nesprávnu hranicu došlo. Preto navrhla žalobkyňa rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

8. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací prejednal rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 378, § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné, odvolanie žalovanej dôvodné nie je. Súd prvej inštancie dostatočným spôsobom zistil skutkový stav a vec aj správne právne posúdil. Na týchto skutkových a právnych záveroch sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

9. Z obsahu spisu nateraz vyplýva, rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 10C/120/2007 - 36 zo dňa 14.4.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.06.2008, bolo zrušené podielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovanej vo vzťahu k parcelám, par. KN C č. XXX/X, záhrady o výmere 600 m², parc. KN C č. XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 524 m², parc. KN C XXX/XX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 75 m², pôvodne zapísané na LV č. XXX, k. ú. Y.. Do výlučného vlastníctva boli žalobkyňi prikázané parc. č. KN C č. XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 524 m² a parc. KN C č. XXX/XX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 75 m² a do výlučného vlastníctva žalovanej bola prikázaná parc. KN C č. XXX/X, záhrady o výmere 600 m². Podkladom pre rozhodnutie súdu bol geometrický plán č. XX/XXXX, vypracovaný M. T. H., overený Správou katastra E., dňa 19.11.2003, pod č. XXXX/XX. Po zameraní hospodárskej budovy M. T. H. dňa 3.11.2003 bola parcela KN C č. XXX/X rozdelená geometrickým plánom č. XXX/XXXX na tri parcely, parc. KN C č. XXX/X, parc. KN C č. XXX/X a parc. KN C č. XXX/XX, pričom parc. U. č. XXX/XX bola vytvorená pod stojacou hospodárskou budovou. Hranica medzi parcelami KN C č. XXX/X a prc. KN C č. XXX/X bola vedená umelo, nakoľko pôvodná parcela KN

C č. XXX/X bola v katastri vedená v dvoch dieloch 600 m² a 599 m² a doterajší stav užívania pozemkov, resp. jeho reálneho rozdelenia nebol podkladom pre určenie prirodzenej hranice.

10. Obec Y. na žiadosť žalovanej zo dňa 23.06.2008 o oznámení na ohlásenie drobnej stavby - oplotenia na pozemok parc. č. XXX/X k. ú. Y. a realizácii oplotenia z betónového múrika, kovových stĺpkov a pletiva konštatovala, že nemá námietky.

11. Znalec M.. G. C. v záveroch svojho znaleckého posudku č. XX/XXXX zo dňa 12.09.2013 konštatuje, že právna hranica medzi pôvodnou parcelou CKN č. XXX/X a č. XXX/X určená geometrickým plánom č. XXX/XXXX, vyhotoveným M.. T. H. a overeným Správou katastra v E. pod č. XXXX/XX zo dňa 19.11.2003 nie je totožná s faktickou hranicou - osadeným oplotením v teréne. Reálna poloha oplotenia v prírode je na obrázku č. XX označená bodmi „A,G,H“ a podľa terajšieho právneho stavu v katastri nehnuteľností tvorí hranicu medzi parcelami CKN č. XXX/X a č. XXX/XX, ktoré vlastní žalobkyňa. A ďalej uznal, že priebeh vlastníckej hranice medzi parcelami CKN č. XXX/X a č. XXX/X bol určený geometrickým plánom č. XXX/XXXX, ktorý vyhotovila M.. T. H. a to bodmi „A (identický s bodom XXX-X) a B“. V znaleckom posudku uvádza, že pri vytyčení bodu „A“ resp. bodu XXX-X spornej hranice postupoval geodet M.. Y. Y. odborným spôsobom podľa Smerníc na vyhotovovanie geometrických plánov a na vytyčovanie hraníc pozemkov. Pri určení polohy bodu „B“ spornej hranice však zvolil nesprávny postup, výsledkom čoho je skutočnosť, že hranicu medzi parc. CKN č. XXX/X a č. XXX/X posunul z polohy označenej bodmi „A-B“ zadefinovanej GP č. XXX/XXXX do spornej polohy označenej bodmi „A-C“. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o posun medzi bodmi „B a C“ o 1,91 m je v tomto prípade bezpredmetné hovoriť o dovolených odchýlkach.

12. Zo záverov znaleckého posudku č. X/XXXX vypracovaného znalcom M.. O. X. zo dňa 13.09.2019 mal súd preukázané, že vytyčenie hraničnej čiary na podklade vytyčovacieho náčrtu č. XX/XXXX zo 14.11.2008 vyhotoveného M.. J. U. je správne, nakoľko ho previedol v miestnom súradnicovom systéme aj s prevzatím súradníc zo V. č. XXX s napojením na pevné body v ZPMZ č. X ku GP č. XXX-X-XXXX-XX-XX z ktorých bol zameraný priebeh oplotenia pozemkov parc. č. XXX/X, XXX/X, XXX/X, a lomové body č. X, X vypočítaných z geodetických údajov V. č. X ku GP č. XXX-X-XXXX-XX-XX, ktorý bol do KN prevedený pod položkou VZ XX/XXXX. Body č. X očíslované vo vytyčovacom náčrte č. XX/XXXX je zároveň druhým lomovým bodom na hranici parc. č. XXX/X a XXX/X, ktorý je v teréne totožný s bodom č. XXX-XX len s tým rozdielom, že bod č. X je v D. a bod č. XXX-XX v H.. Známý bod na východnej strane hranice je označený v V. č. XXX pod č. XXX-X v D. je totožný s bodom č. XXX-X v H.. Tieto závery konštatoval i na ohliadke predmetných nehnuteľností v k. ú. Y., ktorá bola vykonaná dňa 02.09.2019.

13. Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje, najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

14. Vo vzťahu k odvolaniu žalobkyne voči výroku III. rozsudku možno konštatovať, že odvolací súd nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa na to, aby žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nebol priznaný. V predmetnej právnej veci išlo o klasický spor o priebehu hranice, ktorý bol odvodený od konania, ktoré prebiehalo rovnako na Okresnom súde v Poprade a kde právoplatne, v roku 2008, bolo vykonané zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva rozsudkom spolu s prílohou, geometrickým plánom M.. H.. Pokiaľ by žalovaná rešpektovala tento geometrický plán, potom by neexistoval spor. Keďže vznikol spor o hranicu a žalobkyňa spolu so žalobou predložila vytyčovací protokol, ponúkla konajúcemu súdu dôkaz o svojom nároku. V konečnom dôsledku dvoma znaleckými posudkami, ktoré vypracovali znalci z odboru geodézie v priebehu konania, potvrdili dôvodom potom neostáva odvolaciemu súdu nič iné, len priznať nárok úspešnej strane sporu. To, že boli vypracované geometrické zamerania odborníkmi z odboru geodézie je okolnosť, ktorá nemôže mať vplyv na to, aby žalovaná po záveroch znalcov trvala na svojom stanovisku a v podstate aj v predmetnej veci podala odvolanie, čím potvrdila, že nie stotožnená s nárokom žalobkyne so závermi znalcov, ani vytyčovacím plánom. Preto sa odvolací súd domnieva, že dôvodnosť nároku žalobkyne a má vyústiť v rozhodnutie o náhrade trov konania podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, teda v zmysle zásady úspechu. Keďže sú splnené podmienky podľa ust. § 388 CSP a zmenil výrok o trovách konania, a to tak, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov celého konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

15. Vo vzťahu k odvolaniu žalovanej nemožno súhlasiť s hlavným argumentom jej odvolania v tom, že oplotenie postavila v súlade s geometrickým plánom, ktorý tvoril neoddeliteľnú súčasť v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Tieto závery nesporne vyplývajú z protokolu o vytýčenie hranice, vypracovaného spoločnosťou C. E. s.r.o., na základe ktorej podala žalobkyňa, ale rovnako aj zo znaleckých posudkov M.. G. C. a M.. O. X.. Vytýčenie hraníc pozemku je kategória, na ktorú je potrebné použiť odborné znalosti z odboru geodézie a kartografie. V konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva sa súd prvej inštancie rozhodol podľa geometrického plánu, ktorý bol súčasťou rozsudku. Pokiaľ odvolací súd konštatoval, že na tieto okolnosti je potrebné vypočítať strany sporu, mala to byť informácia, ktorá by dokreslila vzťahy a situáciu po zrušení a vyporiadaní spoluvlastníctva. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplynulo, že práve geodet, ktorého prizvala na pozemok žalovaná a ktorý mal za úlohu vytýčiť hranicu v prírode pre účely oddelenia pozemku patriaceho do vlastníctva žalobkyne a žalovanej, nepostupoval správnym spôsobom. V konečnom dôsledku bol v konaní vypočítaný, vyjadril sa v tom zmysle, že v podstate „vyrobil“ novú hranicu, hlavne pokiaľ išlo o bod, ktorý bol medzi stranami sporu sporný.

16. Ak však dôjde k porušeniu vlastníckeho práva, vlastník má právo domáhať sa na súde ochrany svojho vlastníckeho práva, pričom z okruhu určujúcich návrhov na ochranu vlastníckeho práva nemožno vylúčiť ani návrh na určenie hranice medzi spornými pozemkami resp. odstránenie oplotenia. V takomto prípade ide o vzájomné vymedzenie predmetu dvoch vlastníckych práv a „určenie hranice“ treba považovať za spôsob, ktorým účastník konania vyjadril, že mu ide o určenie, ktorá časť zo spornej plochy patrí tomu - ktorému vlastníkovi susediacich pozemkov (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 1 Rkc 2/2009).

17. Predurčujúcou otázkou môže byť potreba zistenie hranice medzi pozemkami. V predmetnej veci ide v podstate o vyriešenie otázky vlastníctva určitej plochy, ktorej vlastníctvo je sporné medzi vlastníkmi dvoch susediacich pozemkov. Žalobkyňa tvrdí, že žalovaná posunula hranicu na jej úkor. V priebehu konania bolo vykonané rozsiahle dokazovanie, či k posunu hranice došlo predovšetkým vo vzťahu k titulu, na základe ktorého strany sporu nadobudli svoje vlastníctvo. Z výsledkov vykonaného dokazovania, predovšetkým z dvoch znaleckých posudkov, vykonaných v konaní, bolo správne zistené, že žalobu žalobkyňa podala dôvodne. Z týchto dôvodov sa odvolací súd domnieva, že súd prvej inštancie vykonal všetky dôkazy a dospel k správnym skutkovým i právnym záverom a správne rozhodol vo veci samej, pokiaľ išlo o výrok č. I. Tento aj ako vecne správny potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

18. Pokiaľ ide o odvolanie žalovanej vo vzťahu k výroku II., t.j. vylúčenie nároku na náhradu škody uplatnenú zo strany žalobkyne voči žalovanej na samostatné konanie podľa ust. § 166 ods. 2 CSP, tu odvolací súd zdôrazňuje, že ide o postup súdu, kde nie je odvolanie prípustné podľa § 355 ods. 2, a contrario § 357 písm. a) až o) CSP. Preto podľa ust. § 386 písm. c) CSP odmietol odvolanie žalovanej voči výroku II. tohto rozsudku.

19. V bode 14 odvolací súd svoje stanovisko k náhrade trov konania v tejto veci vyjadril. Podľa názoru odvolacieho súdu sú splnené podmienky rozhodnúť v zmysle zásady úspechu v konaní. Podľa ust. § 388 CSP zmenil tento výrok o trovách konania a rozhodol o ňom podľa § 396 ods. 2 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyňa proti žalovanej má nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu v zmysle zásady úspechu. O výške samotnej náhrady trov konania pred súdom prvej inštancie aj odvolacích trov konania, rozhodne súd prvej inštancie osobitným rozhodnutím, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).